

Kitaabka Daanyeel - Boqol iyo Siddeed iyo Tobnaad

Digniinta Nebinimo ee Yerusaaalem loo Jeediyey: Sawir Astaan ah oo ka Tarjumaya Dhacdooyinka Wakhtiga Ugu Dambeeya

Jeff Pippenger
2024-03-05

Toddobadii sannadood ee digniinta ahaa ee laga soo bilaabo 63 ilaa sannadka 70, oo lagu dhawaaqay ninkii “kor iyo hoos ugu socon jiray jidadka Yerusaaalem, isagoo ku dhawaaqaya hoogagga ku soo degi lahaa magaalada,” waxaa hore u sii astaysay digniintii Yerusaaalem la siiyey saddex sano iyo badh, marka hore adeegiddii Masiixa, dabadeedna saddex sano iyo badh adeegiddii xertii. Maqaallo hore ayaa durba caddeeyey in burburinta Yerusaaalem la keeni kari lahaa iskutallaabta, ama dabadeed dhagax-ku-diliddii Istefanos, hase ahaatee dulqaadashada dheer ee Ilaah ayaa dib u dhigtay xukunkiisii ku soo degi lahaa magaalada iyo dadka.

“Iyo ku alla kii uu ku dhaco, wuu burburin doonaa oo budo ka dhigi doonaa.” Dadkii Masiixa diiday waxay dhowaan arki lahaayeen magaaladooda iyo qaran-koodaba oo la baabbi’inayo. Ammaantoodii waa la jebin lahaa, oo waxaa loo kala firdhin lahaa sida boodhka dabaysha horteeda. Maxaase Yuhuudda baabbi’iyay? Waxay ahayd dhagixii, oo hadday ku dul dhisan lahaayeen, uu amnigooda ahaan lahaa. Waxay ahayd wanaaggii Ilaah oo la quudhsaday, xaqnimadii oo la diday, naxariistii oo la yasay. Dadku waxay isu taageen mucaaradnimo ka dhan ah Ilaah, oo wixii badbaadadooda ahaan lahaa oo dhan waxaa loo rogay baabbi’intooda. Wax kasta oo Ilaah nolol ugu amray ayay u heleen dhimasho. Yuhuuddu markay Masiixa iskutallaabta ku qodbeen, waxaa ku dhex jirtay baabbi’inta Yerusaaalem. Dhiiggii lagu daadshay Kalvari wuxuu ahaa culayskii hoos ugu jiiday halaag adduunkan iyo kan iman doona. Sidaas oo kale ayay ahaan doontaa maalinta weyn ee ugu dambaysa, marka xukunku ku dhaco kuwa diida nimcada Ilaah. Masiix, dhagaxooda lagu kufsado, markaas wuxuu hortooda uga muuqan doonaa sidii buur aargudanaysa. Ammaanta wejigiisa, oo kuwa xaqa ah nolol u ah, kuwa sharka leh waxay u ahaan doontaa dab wax guba. Jacayl la diiday iyo nimco la quudhsaday aawadood, dembiluhu waa la baabbi’in doonaa.

“Tusaalooyin badan iyo digniino soo noqnoqday ayuu Ciise ku muujiyey waxa ka dhalan doona Yuhuudda markay diidaan Wiilka Ilaah. Erayadan wuxuu kula hadlayey dadka oo dhan ee qarni kasta jooga oo diida inay isaga u aqbalaan inuu yahay Bixiyahooda. Digniin kastaa iyagaa loogu talagalay. Macbudkii la nijaaseeyey, wiilkii caasiga ahaa, beeralaygii beenta ahaa, iyo dhisayaashii wax quudhsadayba, waxay leeyihiin dhiggooda ku jira waayo-aragnimada dembiile kasta. Haddaanu toobad keenin, xukunkii ay hore u sii muujiyeen ayaa isaga ku dhici doona.” *The Desire of Ages*, 600.

Toddobadii sannadood ee ninku marag-furka uga jeediyey Yerusaaalem waxa markii go’doomintii ugu horraysay dhacday loo kala qaybiyey laba xilli oo isu eg, mid kastana ahaa kun iyo laba boqol iyo lixdan maalmood. Toddobadaas sannadood waxay matalayeen burburkii Yerusaaalem,

toddobadii sannadood ee adeegyadii Masiixa iyo xertiisuna waxay matalayeen bilowgii burburka Yerusaaalem, oo Ciise had iyo jeer dhammaadka wuxuu ku tusaaleeyaa bilowga. Toddobadaas sannadood waxa kale oo lagu sii muujiyey “toddobada wakhti” ee ka gees ahaa boqortooyadii woqooyi, kuwaas oo loo kala qaybiyey laba xilli oo isu eg, mid kastana ahaa kun iyo laba boqol iyo lixdan sannadood.

Marka Rooma casriga ahi ay ku celceliso taariikhdiisii Roomaankii jaahilka ahaa iyo kii baadarinimada ee ku tuntay Yerusaaalemta dhab ahaan iyo ruux ahaanba, iyo marka Rooma casriga ahi ay ku celceliso labada taariikhood ee labada xilli ee digniinta ee la bixiyey oo uu bixiyey ninkii laga soo bilaabo sannadkii 63 ilaa sannadkii 70, iyo marka Rooma casriga ahi ay ku celceliso taariikhda ay mataleen labada xilli ee Masiixu iyo xertiisu ay Yerusaaalem ku soo geli jireen kana bixi jireen muddo saddex sano iyo badh ah, laba xilli oo kala duwan ayaa la muujin doonaa in kastoo maalmaha ugu dambeeya, “wakhti dambe ma jiri doono.”

Kan ugu dambeeya labadaas wakhti waa afartan iyo laba bilood oo astaameed ah, kuwaas oo Rooma Casriga ahi ku dhammaystirto silicdilkeedii ugu dambeeyey ee kuwa aaminka ah, markii boogteedii dilaaga ahayd la bogsiyo sharciyada Axadda ee dhowaan imanaya. Afartaas iyo labadaas bilood ee astaameed ah waa tan labaad ee labadaas wakhti, waana wakhtiga xukunka fulinta ee Rooma casriga ah. Wakhtigaas waxa ka horreeya xukunka baadhista ee kuwa nool ee ku jira Adventism-ka Laodikiya.

Ninkii digniinta siiyey Yerusaaalemtii dhab ahaan jirtay ayaa ku dhintay go’doomintii Tiitos. Kuma uu dhiman burburkii, laakiin wuxuu ku dhintay intii lagu jiray go’doomintii ka horreeyey burburka, waayo hal Masiixi ahna kuma dhiman burburkii Yerusaaalem.

“Todoba sannadood nin baa sii waday inuu kor iyo hoos ugu socdo jidadka Yerusaaalem, isagoo ku dhawaaqaya hoogagga ku soo degi lahaa magaalada. Maalin iyo habeenba wuxuu ku luuqayn jiray baroor-diiqdaas daran: ‘Cod xagga bari ka imanaya! cod xagga galbeed ka imanaya! cod ka imanaya afarta dabaylood! cod ka gees ah Yerusaaalem oo ka gees ah macbudka! cod ka gees ah aroosyada iyo arosadaha! cod ka gees ah dadka oo dhan!’—Ibid. Noolahan yaabka leh waa la xidhay oo waa la karbaashay, hase ahaatee wax cabasho ahna afkiisa kama soo bixin. Cay iyo xadgudub wuxuu kaga jawaabi jiray oo keliya: ‘Hoog, hoog Yerusaaalem!’ ‘hoog, hoog kuwa deggan!’ Qayladiisii digniinta ma ay joogsan ilaa lagu dilay go’doomintii uu sii sheegay.” The Great Controversy, 29, 30.

Ninkii wuxuu ku dhintay go’doomintii, laakiin kuma dhiman burburkii ugu dambeeyey, burburka ugu dambeeyana wuxuu ka dhigan yahay xidhitaanka wakhtiga tijaabada iyo toddobada belaayo ee ugu dambeeya. Sidaa darteed ninkaasu waa astaan fariinta ka bixitaanka Yerusaaalem markii go’doomintii ugu horraysay dhacday. Markaas Masiixiyiintu way carareen, saddexda sano iyo badhka ugu horraysana, ninkaasu wuxuu astaan u ahaa koox aan ku dhiman Yerusaaalem, halka saddexda sano iyo badhka labaad uu astaan u yahay Masiixiyiinta ugu dambeeya ee dhinta ka hor xidhitaanka wakhtiga tijaabada. Muddada koowaad wuxuu tilmaamayaa boqol iyo afartan iyo afarta kun, muddada labaad ee saddexda sano iyo badhkana wuxuu metelaa dadkii badnaa ee ku dhinta muddada labaad.

Farriintii ninka waxaa diiwaangeliyey taariikhyahanka, waxaana lagu muujiyey lix cod. Markii ugu dambayntiina la xidhay, farriintiisii toddobaad oo u dambaysay waxay ahayd “hoog, hoog” Yerusaaalem iyo dadka degganba. “Codkii” ugu horreeyey ee la diiwaangeliyey wuxuu ahaa “cod bari ka yimid,” farriintiisii dambena waxay ahayd “hoog.” Qaybta ugu horraysa ee farriintiisa iyo qaybta ugu dambaysa ee farriintiisuba waxay ahaayeen astaanta kitaabiga ah ee matasha Islaamka, waayo Islaamku waa carruurtii “bariga” ee Kitaabka Quduuska ah ku xusan, waxaana lagu metelaa “dabaysha bari.” Ku celcelinta erayga “hoog” ee farriintiisii ugu dambaysay waxay ka tarjumaysaa dhammaadka Baabuloonta Casriga ah, marka boqorrada dhulku ay saddex jeer ku dhawaaqaan, “Alla hoogeey, alla hoogeey magaaladaas weyn.” Erayga Giriigga ah ee loo turjumay “alla hoogeey” ee ku jira saddexda aayadood ee Muujintii cutubka siddeed iyo tobnaad, waxaa cutubka siddeedaad, aayadda saddex iyo tobnaad, loogu turjumay “hoog.”

Markaasaan wax fiiriyey, oo aan maqlay malaa’ig samada dhexdeeda duulaysa, iyadoo cod weyn ku leh, Hoog, hoog, hoog ha ku dhacdo kuwa dhulka deggan, sababta codadka kale ee buunka saddexda malaa’igood oo weli aan afuufin! Muujintii 8:13.

Ku dhawaaqidii ninka ee ahayd “hoog, hoog,” waxay ka dhigan tahay ku-dhaqangelinta saddex-geesoodka ah ee saddexda hoog, waayo waxyaalaha ka kooban Hoogga kowaad, marka lagu daro waxyaalaha ka kooban Hoogga labaad “sadba sadar,” waxay aqoonsadaan waxyaalaha ka kooban Hoogga saddexaad, sida ay saddexda hadal ee “hoogay, hoogay” ee boqorrada dhulka ku sugan ee cutubka siddeed iyo tobnaad u matalaan Hoogga saddexaad, sida lagu aasaasay Hoogga kowaad iyo Hoogga labaad. Bilowga iyo dhammaadka farriinta ninka waxay tusaale ahaan u ahaayeen farriinta Islaamka ee Hoogga saddexaad.

Muujinta ugu horraysa ee farriintiisu waxay ahayd cod ka yimid “bariga,” oo “barigu” waa astaan Islaamka u taagan, hase yeeshee sidoo kale waa aqoonsiga malaa’igta shaabadaynta ee bariga ka soo baxda.

Oo markaas dabadeed waxaan arkay afar malaa’igood oo taagan afarta gees ee dhulka, iyadoo haya afarta dabaylood ee dhulka, si aanay dabayli ugu dhicin dhulka, iyo badda, iyo geedna toona. Oo waxaan arkay malaa’ig kale oo ka soo baxaysa bari, iyadoo haysata shaabadda Ilaaha nool; markaasay cod weyn ugu qaylisay afartii malaa’igood oo la siiyey inay waxyeelleeyaan dhulka iyo badda, iyadoo leh, Ha waxyeellaynina dhulka, ama badda, ama geedaha, ilaa annu ku shaabadayno addoommada Ilaaheenna fooddooda. Oo waxaan maqlay tiradii kuwii la shaabadeeyey; waxaana la shaabadeeyey boqol iyo afar iyo afartan kun oo ka wada yimid qabiilooyinka reer binu Israa’iil. Muujintii 7:1–4.

Sheekadii Eliyaah ee Buur Karmel, markii uu badda eegay oo uu arkay daruur, wuxuu u jeeday xagga galbeed, waayo Buur Karmel waxay ku taallaa meel u dhow Badda Mediterranean-ka.

Oo waxaa dhacday markii toddobaad, inuu yidhi, Bal eeg, daruur yar ayaa badda ka soo kacaysa, oo la mid ah gacanta nin. Markaasuu yidhi, Kac, Axaab ku dheh, Gaadhifaraskaaga diyaarso, oo deg, si aanay roobku kuu celin. 1 Boqorradii 18:44.

Eliyaah wuxuu wajahan lahaa galbeed, dhanka Badda Mediterranean-ka. Luukos cutubka laba iyo tobnaad, Masiixu wuxuu kaga hadlayaa farriintiisa inay tahay farriin kala qaybin ah.

Miyaad u malaynaysaan inaan u imid inaan dhulka nabad ku bixiyo? Waxaan idinku leeyahay, Maya; laakiin kala qaybsanaan baa ka sii badan. Waayo, tan iyo hadda waxaa hal guri ku kala qaybsami doona shan qof, saddex laba ka gees ah, labana saddex ka gees ah. Aabbuhu wiilka ayuu ka gees ahaan doonaa, wiilkuna aabbaha; hooyadu gabadha ayay ka gees ahaan doontaa, gabadhuna hooyada; soddohduna seeddeed ayay ka gees ahaan doontaa, seedduna soddohdeed. Oo weliba dadkii ayuu ku yidhi, Markaad aragtaan daruur galbeed ka soo kacaysa, markiiba waxaad tidhaahdaan, Roob baa imanaya; wayna noqotaa sidaas. Oo markaad aragtaan dabaysha koonfureed oo dhacaysa, waxaad tidhaahdaan, Kul baa jiri doona; wayna dhacdaa. Kuwiinna labawejilayaasha ahow, waxaad kala garan kartaan muuqaalka samada iyo kan dhulka; laakiinse sidee bay tahay inaydaan garan karin wakhtigan? Luukos 12:51–56.

Farriinta uu ergaygu u sido Yerusaaalem waxay xambaarsan tahay saxiixa Alfa iyo Oomega, waayo bilowga iyo dhammaadku waxay aqoonsanayaan Islaamka hoogga saddexaad, codka “bariga” ayaana isla mar ahaantaana ku aqoonsanaya farriinta Islaamka inay tahay farriinta shaabadaynta. “Codka labaad” ee ka yimaadda “galbeedka” wuxuu aqoonsanayaa roobka dambe, kaas oo ah roobka ugu dambeeya, nebiyaduna dhammaantood waxay ka hadlayaan maalmaha ugu dambeeya. Farriinta “galbeedka” waa astaan u ah farriinta roobka dambe, taas oo soo saarta laba nooc oo caabudayaal ah. Nooca koowaad ma aqoonsan karo farriinta roobka dambe, maxaa yeelay “ma gartaan wakhtigan.”

Qaybta xigta ee farriinta malaa’igta waa codka “afarta dabaylood,” kaas oo ah isla mar ahaantaana farriinta shaabadaynta iyo farriinta faraska cadhaysan ee Islaamka, sida uu u matalo Hoogga saddexaad. Qaybta xigta waxay ka gees tahay Yerusaaalem iyo macbudka, sidaas ayay ku aqoonsanaysaa farriinta nebiyada oo dhan, taas oo tilmaamaysa dabaqad dad ah oo la dhaafayo, waayo waxay sheegashadooda badbaadada ku salaynayaan, ma aha Masiixa, laakiin macbudka iyo dhaxalkooda ah inay yihiin dadka Ilaah doortay. Waa kuwa ku jira taariikhda quduuska ah oo dhan ee lagu matalay inay ku dhawaaqayaan, “macbudka Rabbiga, macbudka Rabbiga ayaanu nahay.” Farriinta ka geesta ah Yerusaaalem iyo macbudka waa farriinta La’odikiya.

“Looma baahna in la yaabo in kaniisaddu aanay ku noolaanayn awoodda Ruuxa Quduuska ah. Ragga iyo dumarku waxay dhinac u dhigayaan waxbariddii Masiixu bixiyey. Cadho iyo damac xumo ayaa guusha helaya. Macbudka naftu waxaa ka buuxa xumaan. Meel uma bannaana Masiixa. Dadku waxay raacaan jidadkooda qalloocan. Ma dhegaysanayaan erayada Badbaadiyaha. Waxay isu dhiibaan gacmahooda, iyagoo diidaya canaan iyo digniino, ilaa shumacii meeshiisii laga qaado, oo garashada ruuxiga ahna ay ku qasmaan fikradaha aadanaha. In kastoo ay ku liitaan adeegga, haddana way is-caddeeyaan, iyagoo leh, ‘Macbudka Rabbiga, Macbudka Rabbiga ayaannu nahay.’ Waxay dhinac u dhigaan sharciga Ilaah si ay u raacaan iftiinka mala-awaalkooda.” Review and Herald, April 8, 1902.

Markaasaa rasuulkii wuxuu kor u qaaday codkii farriintiisii digniinta ahaa ee ka dhanka ahaa aroosyada iyo aroosadaha, taasoo astaan u ah habraaca “xarriiq dusheed xarriiq,” waayo, xarriiqa nebiyadeed ee maalmaha ugu dambeeya wuxuu ahaan doonaa sida xarriiqii nebiyadeed ee waagii Nuux, markay guur gelayeen isla waqtigii daadkii halaagga uu qarka u saarnaa inuu ku fataho hammigooda iyo qorshayaashooda dunyadeed.

Kitaabku waxay caddaynaysaa in maalmaha ugu dambeeya dadku ku mashquuli doonaan hawlaha adduunka, raaxada iyo hanti-urursiga. Waxay indho la'aan ka ahaan doonaan xaqqiyooyinka weligood ah. Masiixu wuxuu leeyahay, “Sidii ay ahaayeen wakhtiyadii Nuux, saas oo kale ayay ahaan doontaa imaatinka Wiilka Aadanaha. Waayo, sidii wakhtiyadii daadkii ka horreeyey ay wax u cunayeen oo u cabbayeen, u guursanayeen oo gabdhahoodana guur siinayeen, ilaa maalintii Nuux doonnidii galay, oo aanay garanaynin ilaa uu daadku yimid oo kulligood qaaday; saas oo kale ayay ahaan doontaa imaatinka Wiilka Aadanaha.” Matayos 24:37–39.

“Sida ayey maanta tahay. Dadku si xawli ah ayay ugu sii socdaan baacsiga faa’iidada iyo raaxaysiga naf-jecleysiga, iyagoo u nool sidii inaanu Ilaah jirin, samona jirin, aakhirona jirin. Waagii Nuux digniinta daadkii ayaa loo soo diray inay dadka ka gilgisho xumaantooda oo ugu yeedho toobadkeen. Sidaas oo kale, farriinta imaatinka dhow ee Masiixa waxaa loo dejiyey inay dadka ka toosiso ku mashquulnaantooda waxyaalaha dunida. Waxaa loogu talagalay inay ku baraarujiso dareenka xaqqiyooyinka weligeed ah, si ay dheg ugu dhigaan martiqaadka miiska Rabbiga.”

“Casuumadda injiilka waa in la gaadhsiiyo dunida oo dhan—‘qaran kasta, qabiil kasta, af kasta, iyo dad kasta.’ Muujintii 14:6. Farriinta ugu dambaysa ee digniinta iyo naxariistu waa inay dhulka oo dhan ku iftiimisaa ammaanteeda. Waa inay gaadhaa dhammaan dabaqadaha dadka, hodan iyo faqiir, sarre iyo hoose. ‘Baxa waddooyinka waaweyn iyo xayndaabyada,’ ayuu Masiixu leeyahay, ‘oo ku khasba inay soo galaan, si gurigaygu u buuxsamo.’” Christ’s Object Lessons, 228.

Qaybta ugu dambaysa ee digniinta waxaa lagu adkeeyey tuduca hore. Farriinta lagu metelay codka ka geesta ah “dadka oo dhan” waa injiilka weligiis ah, kaas oo muujinaya lama-huraannimada in la waafajiyo shuruudaha injiilka si loo badbaado. Shuruudda koowaad ee injiilka weligiis ah waa in Ilaah laga cabsado, cabsidaasina waxay ku qotontaa xaqqiqaada ah in dembiyadeenna ay ahaayeen kuwii Masiixa, Wiilka Ilaaha nool, iskutallaabta ku saaray.

Qayb kasta oo ka mid ah rasuulkii loo diray Yerusaaalem intii lagu jiray toddobadii sannadood ee adeeggiisa waxay matalaysay injiilka weligiis ah, kaas oo ahaa isla injiilkii la soo bandhigay toddobadii sannadood ee Masiixu axdiga la adkeeyey kuwa badan la jiray laga bilaabo sannadkii 27 ilaa sannadkii 34. Waxa kale oo uu yahay injiilka weligiis ah ee lagu naadiyo labada xilli ee ugu dambeeya maalmaha ugu dambeeya, wuxuuna si gaar ah ugu xidhan yahay farriinta roobka dambe, isagoo ah farriinta Islaamka ee Hoogga saddexaad. Waxa uu tilmaamayaa shaabadaynta boqol iyo afartan iyo afar kun, kala-soocidda sarreenka iyo haramaha, xaaladda La’odikiya ee haramaha, iyo adeegsiga saddex-geesoodka ah ee wax sii sheegidda oo astaan u ah hab-raaca roobka dambe, kaas oo ah “xarriiqba xarriiq.”

Farriinta toddobada sannadood ee ku jirta taariikhdaas si nebiyad ah ayaa loogu dejiyey gudaha “maalmaha aargudashada,” kuwaas oo qayb ka ahaa xusiddii ugu horraysay ee farriinta iyo hawsha Masiixa; farriintiisa iyo hawshiisuna waa in maalmaha ugu dambeeya ay ku celiyaan boqol iyo afartan iyo afarta kun. Markaas ayay farriintooda ku aqoonsan doonaan gudaha qaab-dhismeedka nebiyadeed ee “maalmaha aargudashada Ilaah.” Waxaa jira laba nooc oo kitaabiga ah oo ah

“aargudashada” Ilaah oo lagu muujiyey Eraygiisa: aargudashadiisa ku timaadda dadkiisa, iyo weliba aargudashadiisa ku timaadda cadaawayaashiisa.

“Toddobada goor,” ee Laawiyiintii lix iyo labaatan, waxay muujinayaan aargudashada Ilaah ee ku dhacaysa dadkiisa caasiyiinta ah, aargudashadaasuna waxay ku jirtaa ku tuntidda quduuska iyo ciidanka si dhab ah iyo si ruuxi ahba. Gudaha astaanta ku tuntidda quduuska iyo ciidanka, waxaa sidoo kale ku metelaysan astaanta aargudashada Ilaah ee ku dhacaysa cadaawayaashiisa. Maalmaha ugu dambeeya aargudashada Ilaah ee ka dhanka ah dadkiisa waxaa lagu metelaa matagidda ka bixinta Adventism-ka La’odikiya markuu dhawaan iman doono sharciga Axaddu. Calaamaddaas jidka, aargudashadiisa ka dhanka ah Baabuloon-ta Casriga ahna sidoo kale way bilaabataa.

Xukunka baadhista ee kuwa nool ee ku soo degaysa Adventism-ka La’odikiya, taas oo ay ku xigto xukunka fulinta ee ku dhaca dhillada Turos iyo bahalka ay fuushan tahay oo ay ka taliso, waa taariikhda nebinnimada ee maalmaha ugu dambeeya, halkaas oo saamaynta riyo kasta lagu dhammaystiro. Riyo kasta waa in lagu dabaqaa labadaas xilli ee nebinnimada, waayo hab-raaca roobka dambe waa ku-dabaqidda xariiq nebinnimo xariiq nebinnimo kale. Bilowga labadaas taariikhoodba Ciise wuxuu aqoonsaday “calaamad” caddaynaysa in kuwa nool waqtigaas jooga ay ku jiraan jiilka ugu dambeeya ee taariikhda dhulka.

Xilligii koowaad wuxuu bilaabmay markii shaabadaynta boqol iyo afar iyo afartan kun ay bilaabatay Sebtembar 11, 2001. Waxay ahayd gudaha waymarkaas in “calaamaddii” Masiixu ku aqoonsaday Luukos kow iyo labaatanaad la dhigay.

Waxaan daraasaddan ku sii wadi doonnaa maqaalka xiga.

“Haddaba, walaalayaalow, Ilaah wuxuu doonayaa inaynu booskeenna la qaadanno ninka sida faynuuska; waxaynu doonaynaa inaynu booskeenna ka qaadanno meesha iftiinku yaal, iyo meesha Ilaah buunka ku siiyey dhawaaq qeexan. Waxaynu doonaynaa inaynu buunka siino dhawaaq qeexan. Waxaynu ku jirnay jahawareer, oo waxaynu ku jirnay shaki, oo kaniisaduhuna waxay diyaar u yihiin inay dhintaan. Laakiin hadda halkan waxaynu ka akhrinaynaa: ‘Waxyaalahaas dabadeed waxaan arkay malaa’ig kale oo samada ka soo degaysa, iyadoo leh awood weyn; dhulkuna waxaa ku iftiimay ammaanteedii. Oo waxay ku qaylisay cod xoog leh iyadoo leh, Baabuloon tii weynayd way dhacday, way dhacday, oo waxay noqotay hoyga jinniyada, iyo meel lagu hayo ruux kasta oo wasakh leh, iyo qafas shimbir kasta oo aan nadiif ahayn oo karaahiyo leh’ [Muujintii 18:1, 2].

“Haddaba, sidee baynu wax uga ogaan karnaa farriintaas haddii aynaan ku jirin xaalad aynu ku garan karno wax ka mid ah iftiinka samada marka uu inoo yimaado? Oo isla sidaas baynu u qaadan doonnaa khiyaanada ugu madow marka ay inoo timaaddo qof annaga nagu waafaqsan, iyadoo aynaan hayn xitaa hal xabbo oo caddayn ah in Ruuxa Ilaah isaga soo diray. Masiixu wuxuu yidhi, ‘Waxaan ku imid magaca Aabbahay, laakiinse ima aqbalaysaan’ [eeg Yooxanaa 5:43]. Haddaba, taas waa isla hawsha halkan ka socotay tan iyo shirkii Minneapolis. Maxaa yeelay Ilaah wuxuu ku soo diraa farriin magiciisa ku timid oo aan waafaqsanayn fikradihiinna, sidaas daraaddeed [waxaad ku soo gabagabaysaan] inaanay farriin Ilaah ka timid ahayn.”

Sermons and Talks, volume 1, 142.